

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2013. gada 24. janvārī*

Valsts pienākumu neizpilde — Valsts atbalsts, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu —
Atgūšanas pienākums — Neizpilde — Iebilde par nepieņemamību — Iepriekšēja Tiesas sprieduma
res judicata spēks

Lietā C-529/09

par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši LESD 108. panta 2. punkta otrajai daļai, ko
2009. gada 18. decembrī cēla

Eiropas Komisija, ko pārstāv *L. Flynn* un *C. Urraca Caviedes*, pārstāvji, kas norādīja adresi
Luksemburgā,

prasītāja,

pret

Spānijas Karalisti, ko pārstāv *N. Díaz Abad*, pārstāve, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Tizzano [*A. Tizzano*], tiesneši A. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*],
M. Ilešičs [*M. Ilešič*], Ž. Ž. Kāzels [*J.-J. Kasel*] (referents) un M. Bergere [*M. Berger*],

ģenerālvokāte V. Trstenjaka [*V. Trstenjak*],

sekretāre M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2012. gada 4. jūlija tiesas sēdi,

ņemot vērā pēc ģenerālvokātes uzklausišanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta
secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda — spāņu.

Spriedums

- 1 Ar savu prasības pieteikumu Eiropas Komisija lūdz Tiesu konstatēt, ka, noteiktajā termiņā neīstenojama pasākumus, kas nepieciešami, lai izpildītu Komisijas 1998. gada 14. oktobra Lēmumu 1999/509/EK par atbalstu, ko Spānija ir piešķirusi *Magefesa* grupai un tās pārņēmējiem (OV 1999, L 198, 15. lpp.) saistībā ar uzņēmumu *Industrias Domésticas SA* (turpmāk tekstā – “*Indosa*”), Spānijas Karaliste nav izpildījusi LESD 288. panta ceturtajā daļā, kā arī minētā lēmuma 2. un 3. pantā paredzētos pienākumus.

Atbilstošās tiesību normas

- 2 Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus [LESD 108]. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.), preambulas 13. apsvēruma redakcija ir šāda:

“tā kā tādos nelikumīga atbalsta gadījumos, kurš nav saderīgs ar kopējo tirgu, būtu jāatjauno efektīva konkurence; tā kā šajā nolūkā atbalsts, ieskaitot procentus, ir nekavējoties jāatgūst; tā kā atgūšana ir jāveic saskaņā ar attiecīgo valstu likumos paredzētajām procedūrām; tā kā minēto procedūru piemērošana, kavējot attiecīgā Komisijas lēmuma tūlītēju un efektīvu izpildi, nedrīkstētu būt par traucēkli efektīvas konkurences atjaunošanai; tā kā, lai to panāktu, dalībvalstīm ir jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu to, ka Komisijas lēmums ir efektīvs”.

- 3 Minētās regulas 14. pantā ar virsrakstu “Atbalsta atgūšana” ir paredzēts:

“1. Kad nelikumīga atbalsta gadījumos tiek pieņemti negatīvi lēmumi, Komisija izlemj, ka attiecīgā dalībvalsts veic visus vajadzīgos pasākumus, lai atgūtu atbalstu no saņēmēja [...]. Komisija neprasa atbalsta atgūšanu, ja tas būtu pretrunā ar kādu Kopienas tiesību vispārēju principu.

2. Atbalsts, kas ir jāatgūst saskaņā ar atgūšanas lēmumu, ietver procentus, kas aprēķināti pēc atbilstīgas likmes, ko nosaka Komisija. Procenti maksājami no dienas, kad nelikumīgais atbalsts nodots saņēmēja rīcībā, līdz tā atgūšanas dienai.

3. Neskarot nevienu [Eiropas Savienības] Tiesas nolēmumu saskaņā ar [LESD 278.] pantu, atgūšanu īsteno tūlīt un saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts likumos paredzētajām procedūrām, ja vien tās nodrošina tūlītēju un efektīvu Komisijas lēmuma izpildi. Šajā nolūkā un gadījumā, ja ir sāks izskatīšanas process valsts tiesā, attiecīgās dalībvalstis, neskarot Kopienas tiesību aktus, veic visus vajadzīgos pasākumus, kas iespējami to attiecīgajās tiesību sistēmās, tostarp pagaidu pasākumus.”

- 4 Atbilstoši šīs pašas regulas 23. panta 1. punktam:

“Ja attiecīgā dalībvalsts nepilda nosacītus vai negatīvus lēmumus, jo īpaši gadījumos, kas minēti 14. pantā, Komisija var saskaņā ar [LESD 108. panta 2. punktu] sniegt attiecīgo lietu izskatīšanai tieši [...] Tiesā.”

Strīda priekšvēsture

Faktu izklāsts

- 5 *Magefesa* grupa sastāv no četriem rūpnieciskiem Spānijas uzņēmumiem, kuri ražo mājsaimniecības preces.

- 6 *Magefesa* grupa tostarp sastāv no četriem uzņēmumiem, proti, *Indosa*, kura juridiskā adrese ir Basku zemē, *Cubertera del Norte SA* (turpmāk tekstā – “*Cunosa*”) un *Manufacturas Gur SA* (turpmāk tekstā – “*GURSA*”), kuru juridiskā adrese ir Kantabrijā, kā arī *Manufacturas Inoxidables Gibraltar SA* (turpmāk tekstā – “*MIGSA*”), kura juridiskā adrese ir Andalūzijā.
- 7 Tā kā *Magefesa* grupa ir piedzīvojusi finanšu grūtības kopš 1983. gada, tai ir tikusi piemērota rīcības programma, kura tostarp paredz samazināt tās aktīvus, kā arī to, ka Spānijas centrālā valdība un Basku zemes, Kantabrijas un Andalūzijas autonomās kopienas, kurās atradās grupas dažādās rūpnīcas, piešķir atbalstus.
- 8 Lai piešķirtu šos atbalstus, tika izveidotas pārvaldes sabiedrības attiecīgajās autonomajās kopienās, proti, *Fiducias de la cocina y derivados SA* (turpmāk tekstā – “*Ficodesa*”) Basku zemē, *Gestión de Magefesa en Cantabria SA* Kantabrijā un *Manufacturas Damma SA* Andalūzijā.
- 9 Tomēr, tā kā situācija turpināja pasliktināties, *Cunosa* beidza savu darbību 1994. gada sākumā un tika atzīta par maksātnespējīgu 1994. gada 13. aprīlī, *MIGSA* beidza savu darbību 1993. gadā un tika atzīta par maksātnespējīgu 1999. gada 17. maijā. *GURSA* palika neaktīva kopš 1994. gada un līdz ar to tika atzīta par maksātnespējīgu.
- 10 *Indosa* pēc tā darbinieku lūguma šajā ziņā tika atzīts par maksātnespējīgu ar tiesas 1994. gada 19. jūlija nolēmumu ar atpakaļejošu spēku līdz 1986. gada 24. februārim. Tomēr *Indosa* ar jaunu tiesas nolēmumu tika atļauts turpināt savu darbību, lai netiktu apdraudētas uzņēmuma 478 darbinieku darba vietas.
- 11 Saistībā ar pārvaldības sabiedrībām ir jānorāda, ka *Ficodesa* tika atzīta par maksātnespējīgu 1995. gada 19. janvārī un *Manufacturas Damma SA*, kā arī *Gestión de Magefesa en Cantabria SA* beidza savu darbību.

Komisijas lēmumi

- 12 Saistībā ar *Magefesa* grupu ir notikušas divas procedūras valsts atbalsta jomā.
- 13 1989. gada 20. decembrī Komisija pieņēma Lēmumu 91/1/EEK par atbalstu, ko Spānijas centrālā valdība un vairāku Spānijas autonomo kopienu valdības piešķirušas nerūsējošā tērauda mājsaimniecības preču un mazo mājsaimniecības elektroaparātu ražotājam *MAGEFESA* (OV 1991, L 5, 18. lpp.), ar kuru šī iestāde atzina par nelikumīgu un nesaderīgu ar iekšējo tirgu atbalstus, kas *Magefesa* uzņēmumu grupā piešķirti aizdevuma garantiju, aizdevumu ar nosacījumiem, kas nav tirgus nosacījumi, neatmaksājamo atbalstu, kā arī procentu subsīdiju formā.
- 14 Atbalsts, kuru piešķīris Basku zemes autonomais apgabals un kurš saskaņā ar Lēmumu 91/1 ir ticis uzskatīts par nelikumīgu un nesaderīgu ar kopējo tirgu, ir šāds:
 - aizdevuma garantija ESP 300 miljonu apmērā, kas piešķirta tieši *Indosa*;
 - aizdevuma garantija ESP 672 miljonu apmērā, kas piešķirta *Ficodesa*, un
 - procentu subsīdija ESP 9 miljonu apmērā.
- 15 Ar šo pašu lēmumu Spānijas iestādes tika tostarp aicinātas atsaukt aizdevuma garantijas, pārveidot samazinātās likmes aizdevumu par parastu kredītu un atgūt neatmaksājamo atbalstu.

- 16 1997. gadā Komisija saņēma jaunas sūdzības par priekšrocībām, kas izriet *Magefesa* grupas uzņēmumiem no tā, ka nav atgūti atbalsti, kas Lēmumā 91/1 atzīti par nesaderīgiem ar kopējo tirgu, kā arī no tā, ka netiek ievērotas šo uzņēmumu finanšu un nodokļu saistības. Līdz ar to šī iestāde nolēma sākt procedūru, kas paredzēta EK līguma 93. panta 2. punktā (kļuvis par EKL 88. panta 2. punktu, kas tagad kļuvis par LESD 108. pantu), saistībā ar atbalstu, kas piešķirts šiem uzņēmumiem vai to pārņēmējiem pēc 1989. gada; tā 1998. gada 14. oktobrī pieņēma Lēmumu 1999/509. Tas tika paziņots Spānijas valdībai 1998. gada 29. oktobrī.
- 17 Ar minēto lēmumu Komisija atzina par prettiesisku un nesaderīgu ar kopējo tirgu atbalstu, ko Spānijas iestādes piešķirušas tostarp *Indosa* sociālo nodokļu un maksājumu konstantas nenomaksāšanas formā gan līdz šī uzņēmuma paziņošanai par maksātnespējīgu, gan pēc šī datuma līdz 1997. gada maijam.
- 18 Ar šī paša lēmuma 2. pantu Spānijas Karaliste tika aicināta īstenot pasākumus, lai atgūtu šos atbalstu no saņēmējiem, paredzot, ka atgūtajiem atbalstiem ir jāietver procenti, sākot no šī atbalsta piešķiršanas dienas līdz to faktiskās atgūšanas dienai.
- 19 Saskaņā ar Lēmuma 1999/509 3. pantu Spānijas Karalistei divu mēnešu laikā no šī lēmuma paziņošanas ir jāinformē Komisija par pasākumiem, kas īstenoti minētā lēmuma sakarā.
- 20 Ar prasības pieteikumu, kas Tiesas kancelejā iesniegts 1998. gada 28. decembrī, Spānijas Karaliste saskaņā ar EK līguma 173. pantu (pēc grozīšanas kļuvis par EKL 230. pantu, kas tagad kļuvis par LESD 263. pantu) lūdza atcelt Lēmumu 1999/509.
- 21 Ar 2000. gada 12. oktobra spriedumu lietā C-480/98 Spānija/Komisija (*Recueil*, I-8717. lpp.) Tiesa nosprieda:
- “1) atcelt Lēmumu [1999/509] tiktāl, ciktāl ar to atgūstamajās summās tiek likts iekļaut procentus, kas radušies pēc uzņēmumu *Indosa* un *Cunosa* atzišanas par maksātnespējīgiem, no atbalsta, kas prettiesiski saņemts pirms minētās atzišanas;
 - 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
 - 3) Spānijas Karaliste sedz savus, kā arī atlīdzina trīs ceturtdaļas no Komisijas tiesāšanās izdevumiem.”
- 22 1999. gada 22. decembrī Komisija saskaņā ar EKL 88. panta 2. punkta otro daļu pret Spānijas Karalisti cēla prasību par valsts pienākumu neizpildi, lai tiktu konstatēts, ka tā noteiktajos termiņos nav īstenojusi pasākumus, kas nepieciešami, lai izpildītu Lēmumu 91/1 un Lēmumu 1999/509.
- 23 Ar 2002. gada 2. jūlija spriedumu lietā C-499/99 Spānija/Komisija (*Recueil*, I-6031. lpp.) Tiesa nosprieda:
- “1) pirmkārt, neīstenojot pasākumus, kas nepieciešami, lai izpildītu Lēmumu [91/1], ar kuru par prettiesisku un nesaderīgu ar kopējo tirgu ir atzīts atbalsts, kurš piešķirts uzņēmumiem [*Indosa*], [*GURSA*], [*MIGSA*] un [*Cunosa*], un Lēmumu [1999/509], ar kuru par prettiesisku un nesaderīgu ar kopējo tirgu ir atzīts atbalsts, kurš piešķirts uzņēmumiem *GURSA*, *MIGSA* un *Cunosa*, un, otrkārt, noteiktajos termiņos neinformējot Komisiju par pasākumiem, kas īstenoti, lai izpildītu Lēmumu 1999/509, par prettiesisku un nesaderīgu ar kopējo tirgu ir atzīts atbalsts, kurš piešķirts uzņēmumam *Indosa*, Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kas tai izriet no EKL 249. panta ceturtdaļas, kā arī no minēto lēmumu 2. un 3. panta.
 - 2) pārējā daļā Eiropas Kopienu Komisijas prasību noraidīt;
 - 3) Spānijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.”

24 Gluži kā izriet no minētā sprieduma pamatojuma, Tiesa noraidīja Komisijas prasību, ciktāl Komisija lūdza konstatēt, ka Spānijas Karaliste nebija īstenojusi pasākumus, kas nepieciešami Lēmuma 1999/905 izpildei, pamatojoties uz apstākļi, ka par *Indosa* likvidēšanu nolēma visi kreditori sapulcē, kas notika 2000. gada 4. jūlijā.

Sarunas, kas noritējušas līdz šīs prasības celšanai

25 Pēc iepriekš minētā sprieduma lietā Komisija/Spānija Komisija un Spānijas Karaliste ir apmainījušās ar apjomīgu korespondenci saistībā atbalsta, par kuru ir Lēmums 91/1 un Lēmuma 1999/509, atgūšanu, kā arī par minētā sprieduma izpildi.

26 No Tiesai iesniegtajiem materiāliem izriet, ka, lai gan *Indosa* tika atzīts par maksātnespējīgu 1994. gadā, tas turpināja savu darbību.

27 Atbildot uz Komisijas 2004. gada 25. marta un 27. jūlija, kā arī 2005. gada 31. janvāra informācijas pieprasījumiem, Spānijas iestādes tostarp norādīja 2005. gada 31. marta vēstulē, ka *Indosa* likvidācijas nolīgums tika apstiprināts 2004. gada 29. septembrī, ka šī akceptēšanas ir tikusi apstrīdēta, neizraisot apturošu iedarbību, un ka līdz ar to *Indosa* aktīvu likvidēšanas procedūra var sākties.

28 Ar 2005. gada 5. jūlija un 16. decembra vēstulēm Komisija norādīja, ka gandrīz trīs gadus pēc iepriekš minētā sprieduma lietā Komisija/Spānija pasludināšanas tā aktīvu likvidēšanas procedūra vēl nav sāka un nelikumīgais atbalsts nav atgūts. Turklāt minētā iestāde pieprasīja, lai *Indosa* darbība tiktu izbeigta un lai tā aktīvu likvidēšana tiktu pabeigta vēlākais līdz 2006. gada 25. janvārim.

29 Šī paša 2006. gada laikā Komisija uzskatīja, ka Lēmumi 91/1 un 1999/509 ir izpildīti saistībā ar *GURSA*, *MIGSA* un *Cunosa*, jo tie ir izbeiguši savu darbību un to aktīvi ir pārdoti par tirgus cenu. Taču saistībā ar *Indosa* korespondences apmaiņa starp Komisiju un Spānijas iestādēm turpinājās.

30 Ar 2006. gada 30. maija vēstuli Spānijas Karaliste paziņoja, ka *Indosa* likvidācijas nolīgums kļuva galīgs 2006. gada 2. maijā.

31 Tomēr Komisija virknē vēstuļu, kas tostarp datētas ar 2006. gada 18. oktobri, 2007. gada 27. janvāri un 2008. gada 26. septembri, ir norādījusi, ka *Indosa* darbība nebija patiešām izbeigta un ka tā aktīvi nebija likvidēti. Spānijas Karalistes sniegtā informācija esot norādījusi, ka *Indosa* darbība turpinājās ar tam pilnībā piederošas meitassabiedrības starpniecību, proti, *Compañía de Menaje Doméstico SL* (turpmāk tekstā – “*CMD*”), kuru izveidoja *Indosa* maksātnespējas administrators, lai pārdotu uzņēmuma produkciju, un kurai tika nodoti visi *Indosa* aktīvi, kā arī tā personāls. Uzskatot, ka *Indosa* aktīvi netika nodoti saskaņā ar atklātu un pārskatāmu procedūru, Komisija secināja, ka *CMD* īstenoja subsidētu darbību un ka tādējādi bija nepieciešams atgūt nesaderīgo atbalstu no *CMD*.

32 Spānijas Karaliste atbildēja ar virkni vēstuļu, kuru starpā ir 2008. gada 8. oktobra un 13. novembra, kā arī 2009. gada 24. jūlija un 25. augusta vēstules, no kurām izriet, ka *CMD* tika atzīta par maksātnespējīgu 2008. gada 30. jūnijā un ka tiesas ieceltie administratori iesniedza lūgumu kolektīvi lauzt visa personāla darba līgumus; šo lūgumu akceptēja kompetentā valsts tiesa.

33 Ar 2009. gada 18. augusta, 7. un 21. septembra vēstulēm Komisija pieprasīja, lai tai tiktu atsūtīts detalizēts laika plānojums, kurā ir norādīts *CMD* darbības izbeigšanas precīzais datums, kā arī plašāka informācija par tās aktīvu cesiju, ieskaitot pierādījumus, ka šī cesija tika veikta saskaņā ar tirgus nosacījumiem. Minētā iestāde arī pieprasīja Spānijas Karalistei sniegt pierādījumus, ka par nelikumīgiem atzītie atbalsti tika ierakstīti *CMD* pasīvos kā parādsaistības.

- 34 Ar 2009. gada 21. septembra, 13. un 21. oktobra vēstulēm Spānijas Karaliste būtībā atbildēja, ka *CMD* beidza savu darbību 2009. gada 30. jūlijā, bet nesniedza Komisijai detalizēto laika plānojumu, ko tā bija pieprasījusi.
- 35 2009. gada 3. septembrī *CMD* bijušie darbinieki izveidoja sabiedrību ar ierobežotu atbildību – darba sabiedrību ar nosaukumu *Euskomenaje 1870 SLL* (turpmāk tekstā – “*Euskomenaje*”), kuras darbība ietvēra virtuves piederumu un nelielu elektroierīču ražošanu un tirdzniecību. Saskaņā ar Spānijas Karalistes teikto *Euskomenaje* tika atļauts īstenot “provizorisku darbību”, lai nodrošinātu rūpniecisko iekārtu uzturēšanu un segtu fiksētās izmaksas, tādējādi samazinot saistību masu *CMD* maksātnespējas procedūras ietvaros.
- 36 Pēc minētās sabiedrības izveidošanas *CMD* likvidatori atļāva provizoriski nodot *CMD* aktīvus *Euskomenaje* līdz *CMD* likvidācijas procedūras pabeigšanai.
- 37 Pēc tam Komisija reaģēja šādi.
- 38 Pirmkārt, tā cēla šo prasību, kas attiecas uz to, ka Spānijas Karaliste nav izpildījusi Lēmumu 1999/509 saistībā ar *Indosa*.
- 39 Otrkārt, šī iestāde sāka pret Spānijas Karaliste procedūru, kas paredzēta EKL 228. pantā (tagad – LESD 260. pants), tai 2009. gada 23. novembrī nosūtot brīdinājuma vēstuli, ar kuru tā pārmet šai dalībvalstij, ka tā nav izpildījusi iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/Spānija, ciktāl tas attiecas uz Lēmumu 91/1 un *Indosa*.

Notikumi pēc prasības celšanas Tiesā šajā lietā

- 40 Tiesvedībā saistībā ar Tiesas sprieduma, ar kuru konstatēts, ka dalībvalsts nav izpildījusi pienākumu atbilstoši Savienības tiesībām, un par kuru ir runa iepriekšējā punktā, neizpildi tika pasludināts 2012. gada 11. decembra spriedums lietā C-610/10 Komisija/Spānija.
- 41 No pēdējā minētā sprieduma izriet, ka 2010. gada 26. janvārī Spānijas Karaliste informēja Komisiju, ka *Indosa* un *CMD* tiek likvidēti un ka tie ir beiguši savu darbību.
- 42 Ar 2010. gada 2. un 9. jūnija vēstulēm Spānijas Karaliste norādīja, ka Basku zemes autonomais apgabals nebija *CMD* kreditoru sarakstā saistībā ar atbalstu, kas Lēmumā 91/1 atzīts par nelikumīgu un nesaderīgu ar kopējo tirgu, bet ka tas grasījās būt par pusi minētās sabiedrības maksātnespējas procedūrā, lūdzot, lai prasījumu sarakstā tiktu ierakstīti prasījumi saistībā ar minēto atbalstu.
- 43 Ar 2010. gada 7. jūlija vēstuli Spānijas Karaliste paziņoja Komisijai *CMD* likvidācijas plānu un kompetentās valsts tiesas 2010. gada 22. jūnija rīkojumu, ar kuru apstiprināts šis plāns. Šajā plānā ir paredzēts, ka visi *CMD* aktīvi ir jāpārdod tās kreditoriem, proti, galvenokārt *CMD* darbiniekiem ar daļēju to prasījumu kompensāciju, ja vien netiek iesniegts labāks piedāvājums 15 dienu laikā no šī plāna publicēšanas. Tomēr attiecīgie prettiesiskie atbalsti nav atzīti prasījumu starpā.
- 44 2010. gada 3. decembrī Basku zemes autonomā kopiena iesniedza lūgumu, lai prasījumu sarakstā tiktu ierakstīts prasījums par attiecīgā atbalsta, kas piešķirts *Indosa* un kas ar Lēmumu 91/1 atzīts par prettiesisku, atgūšanu *CMD* maksātnespējas procedūras ietvaros. Tā kā šajā ziņā norādītā prasījuma apmērs ir aptuveni EUR 16,5 miljoni, t.i., ievērojami zemāks par attiecīgā atbalsta kopumu, šis autonomais apgabals ir to vairākas reizes grozījis, lai to saskaņā ar 2011. gada 7. decembra paziņojumu pietuvinātu EUR 22 683 745 – summai, ka atbilst attiecīgo prasījumu aplēsei, ko veikusi Komisija.
- 45 Ar 2011. gada 12. janvāra rīkojumu Bilbao (Spānija) *Juzgado de lo Mercantil* n° 2 [Komerctiesa Nr. 2] uzdeva izbeigt *CMD* darbību un slēgt tās iestādes.

- 46 2011. gada 3. martā Basku zemes autonomais apgabals cēla prasību minētajā tiesā, lūdzot, lai tiktu apturēta *Euskomenaje* darbība, kas notiek *CMD* iekārtās.
- 47 2011. gada 10. martā minētais autonomais apgabals iesniedza apelācijas sūdzību par 2010. gada 22. jūnija rīkojumu, ar kuru apstiprināts *CMD* likvidācijas plāns.
- 48 Ar 2012. gada 16. janvāra rīkojumu Biskajas (Spānija) *Audiencia Provincial* [Provinces tiesa] atcēla minēto rīkojumu un uzdeva likvidēt *CMD* aktīvus brīvas, pārskatāmas un trešajām personām atvērtas konkurences apstākļos.
- 49 Ar 2012. gada 4. aprīļa Bilbao *Juzgado de lo Mercantil n°2* rīkojumu prasījums EUR 22 683 745 apmērā par labu Basku zemes autonomajam apgabalam tika ierakstīts *CMD* pasīvos.

Par prasību

- 50 Ar atsevišķu procesuālu rakstu, kas 2010. gada 4. martā iesniegts Tiesas kancelejā, Spānijas Karaliste saistībā ar Komisijas prasību izvirzīja iebildi par nepieņemamību saskaņā ar Tiesas Reglamenta, redakcijā, kas piemērojama šajā datumā, 91. panta 1. punktu. 2010. gada 31. augustā Tiesa nolēma pievienot šo iebildi lietai pēc būtības un izvērtēt vienlaicīgi ar to.

Par iebildi par nepieņemamību

Lietas dalībnieku argumenti

- 51 Spānijas Karaliste izvirza šīs prasības nepieņemamību, jo ar to tiek pārkāpts *res judicata* princips, kas izriet no iepriekš minētā 2002. gada 2. jūlija sprieduma lietā Komisija/Spānija.
- 52 Šajā ziņā trīs nosacījumi, kas ir paredzēti Tiesas judikatūrā, lai konstatētu *res judicata*, proti, lietas dalībnieku, priekšmeta un pamata identiskums, esot izpildīti šajā lietā. Prasība esot starp tiem pašiem lietas dalībniekiem, proti, Komisiju un Spānijas Karalisti, priekšmets esot identisks abās lietās, jo runa esot par Lēmumu 1999/509, un pamats, jo prasība, saistībā ar kuru pasludināts spriedums lietā Komisija/Spānija, ir balstīts uz EKL 88. panta 2. punktu, kas mūsdienās atbilst LESD 108. panta 2. punktam.
- 53 Tā kā iepriekš minētajā 2002. gada 2. jūlija spriedumā lietā Komisija/Spānija Tiesa esot būtībā nospriedusi, ka Spānijas Karaliste ir izpildījusi pienākumus, kas tai izriet no minētā lēmuma, šī prasība ir jānoraida kā nepieņemama, jo tā attiecas uz jautājumu, par kuru tā jau ir spriedusi. Minētā sprieduma 43. punktā Tiesa saistībā ar *Indosa* esot vienīgi konstatējis to, ka šī dalībvalsts nav izpildījusi vienīgi pienākumu informēt Komisiju par jau īstenotajiem un īstenojamajiem pasākumiem, lai atgūtu atbalstu no šī uzņēmuma. No minētā sprieduma 40., 44. un 46. punkta izriet, ka šīs iestādes celtā prasība tika noraidīta, jo ar to Spānijas Karalistei tika pārņemts, ka tā nav īstenojusi pasākumus, kas nepieciešami, lai atgūtu atbalstu, kas piešķirts *Indosa*, un šī prasība noraidīta tādēļ, ka saskaņā ar minētā sprieduma 33. un 35. punktu visi kreditori nolēma likvidēt *Indosa*.
- 54 Spānijas Karaliste piebilst, ka saistībā ar pienākumu informēt Komisiju par pasākumiem, kas īstenoti, lai īstenotu Lēmumu 1999/509, tās paredzētajos termiņos, no iepriekš minētā 2002. gada 2. jūlija sprieduma lietā Komisija/Spānija 42. punkta izriet, ka saskaņā ar minētā lēmuma 3. punktu šis termiņš ir beidzies 1998. gada 29. decembrī, līdz ar to šo pienākumu mūsdienās nav iespējams izpildīt.
- 55 Komisija lūdz noraidīt Spānijas Karalistes izvirzīto iebildi par nepieņemamību.

- 56 Šī iestāde šajā ziņā norāda, ka no judikatūras izriet, ka šis princips ir piemērojams arī tiesvedībā sakarā ar valsts pienākumu neizpildi un ka *res judicata* attiecas tikai uz faktu un tiesību jautājumiem, kas faktiski vai obligāti tikuši izskatīti attiecīgajā tiesas nolēmumā (tostarp skat. 2008. gada 12. jūnija spriedumu lietā C-462/05 Komisija/Portugāle, Krājums, I-4183. lpp., 23. punkts, un 2010. gada 29. jūnija spriedumu lietā C-526/08 Komisija/Luksemburga, Krājums, I-6180. lpp., 27. punkts).
- 57 Precīzāk, saskaņā ar šo pašu judikatūru, ja ir mainījušies lietas apstākļi, Komisijai ir jānoskaidro, vai šīs izmaiņas ir būtiskas izmaiņas premisā, uz kuru Tiesa ir balstījusies savā iepriekšējā spriedumā, un, ja tās ir būtiskas, tad Komisija esot tiesīga celt jaunu prasību.
- 58 Tieši tā tas ir šajā lietā.
- 59 Iepriekš minētā 2002. gada 2. jūlija sprieduma lietā Komisija/Spānija 33. punktā Tiesa ir balstījusies uz premisi, saskaņā ar kuru “2000. gada 4. jūlijā ir notikusi kreditoru sapulce, lai lemtu par *Indosa* darbības turpināšanu vai izbeigšanu; šajā sapulcē tika nolemts likvidēt uzņēmumu četrus mēnešu laikā”.
- 60 Pēc tam tomēr esot izrādījies, ka, pretēji tam, kas tika nolemts minētajā kreditoru sapulcē, *Indosa* netika likvidēts, bet tā darbība tika turpināta; iesākumā to tieši veica *Indosa* pats, pēc tam tā darbība tika īstenota ar *CMD*, kas ir tā meitassabiedrība, starpniecību.
- 61 Līdz ar to būtiskās faktu premissas, uz kurām tika balstīts iepriekš minētais 2002. gada 2. jūlija spriedums lietā Komisija/Spānija, neesot pārbaudītas. Fakti, kas minēti iepriekšējā punktā, esot jauni apstākļi, kuri nav izskatīti minētajā spriedumā, līdz ar to izskatāmā strīda priekšmets atšķiroties no tā, kurā tika pasludināts minētais spriedums.
- 62 Turklāt Komisija neesot varējusi vērsties Tiesā pret Spānijas Karalisti saskaņā ar LESD 260. panta 2. punktu, ciktāl tajā laikā Tiesa vēl nebija konstatējusi, ka šī dalībvalsts nav izpildījusi pienākumu atgūt atbalstu, kas prettiesiski piešķirts *Indosa* un kas aprakstīts Lēmumā 1999/509.
- 63 Komisija piebilst, ka, ja Tiesa akceptētu iebildi par nepieņemamību, tai tiktu liegti līdzekļi, kas paredzēti Līgumā par Eiropas Savienību, lai dalībvalstij liktu izpildīt lēmumu, kas pieņemts, lai novērstu konkurences kropļojumu, kurš radīts ar atbalstu, kas atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu. Spānijas Karalistes izvirzītā tēze liegtu jebkādu efektīvo iedarbību tiesiskajam regulējumam saistībā ar valsts atbalsta kontroli, tāpat kā lēmuma, ar kuru konstatēts attiecīgā atbalsta prettiesiskums šajā lietā, efektīvā iedarbība.

Tiesas vērtējums

- 64 Pirmkārt, ir svarīgi atgādināt *res judicata* principa svarīgumu gan Savienības tiesību sistēmā, gan dalībvalstu tiesību sistēmās (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/Luksemburga, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 65 Gluži kā Tiesa to jau ir nospriedusi, šis princips ir piemērojams arī tiesvedībā sakarā ar valsts pienākumu neizpildi (iepriekš minētais spriedums lietā Komisija/Luksemburga, 27. punkts).
- 66 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka *res judicata* attiecas tikai uz faktu un tiesību jautājumiem, kas faktiski vai obligāti tikuši izskatīti attiecīgajā tiesas nolēmumā (minētais spriedums lietā Komisija/Luksemburga, 27. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 67 Lai noteiktu, vai Komisija ir pārkāpusi *res judicata* principu, ceļot šo prasību, ir jāizvērtē šo abu tiesvedību faktisko un tiesību apstākļu ietvars, lai konstatētu, vai izskatāmajā lietā un tajā, kurā tika pasludināts iepriekš minētais 2002. gada 2. jūlija spriedums lietā Komisija/Spānija, ir identiski faktiskie un tiesību apstākļi (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/Luksemburga, 28. punkts).

- 68 Runa ir par to, ka konkrētāk ir jāizvērtē, vai šī strīda objekts ir tāds pats kā tas, saistībā ar kuru tika pasludināts iepriekš minētais spriedums lietā Komisija/Spānija (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/Portugāle, 27. punkts).
- 69 Otrkārt, ir jānorāda, ka LESD 108. panta 2. punkta otrajā daļā paredzētā prasības celšanas iespēja ir viens no prasības saistībā ar valsts pienākumu neizpildi variantiem, kas specifiskā veidā pieskaņots konkrētām problēmām, kuras rada valsts atbalsts konkurencei iekšējā tirgū (skat. 2001. gada 3. jūlija spriedumu lietā C-378/98 Komisija/Belģija, *Recueil*, I-5107. lpp., 24. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 70 Saistībā ar procedūrām, kas sāktas saskaņā ar LESD 258. pantu, Tiesa ir atkārtoti nospriedusi, ka pienākuma neizpildes esamība ir jāvērtē atkarībā no situācijas dalībvalstī, kāda tā ir argumentētajā atzinumā noteiktā termiņa beigās, un ka pēc tam sekojošās izmaiņas Tiesa nevar ņemt vērā (tostarp skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/Belģija, 25. punkts).
- 71 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka atbilstošs datums tādas pienākumu neizpildes esamības novērtēšanai, par ko ir celta prasība saskaņā ar EKL 108. panta 2. punkta otro daļu, – tāpēc, ka šajā tiesību normā atšķirībā no EKL 258. panta nav paredzēta pirmstiesas stadija un tāpēc Komisija neizdod argumentētu atzinumu, ar kuru dalībvalstīm tiek noteikts termiņš, kādā jānodrošina atbilstība tās lēmumam, – ir principā tāds datums, kas ir paredzēts lēmumā, par kura neizpildi ir strīds (tostarp skat. 2011. gada 14. aprīļa spriedumu lietā C-331/09 Komisija/Polija, Krājums, I-2933. lpp., 50. punkts un tajā minētā judikatūra; 2012. gada 1. marta spriedumu lietā C-354/10 Komisija/Grieķija, 61. punkts, un 2012. gada 28. jūnija spriedumu lietā C-485/10 Komisija/Grieķija, 31. punkts).
- 72 Saistībā ar šajā lietā paredzēto termiņu ir jānorāda, ka Lēmuma 1999/509 3. pantā Spānijas Karalistei ir paredzēts divu mēnešu termiņš no šī lēmuma paziņošanas dienas, lai informētu Komisiju par pasākumiem, kas īstenoti, lai izpildītu šo lēmumu.
- 73 Tā kā minētais lēmums tika paziņots Spānijas Karalistei 1998. gada 29. oktobrī, divu mēnešu termiņš, kas paredzēts minētā lēmuma 3. pantā, līdz ar to beidzās 29. decembrī.
- 74 Tomēr šajā lietā ir jākonstatē, gluži kā tas jau ticis norādīts šī sprieduma 28. punktā, ka garajās pārrunās, kas notika starp pusēm sakarā ar attiecīgā atbalsta atgūšanu, Komisija savā 2005. gada 16. decembra vēstulē paredzēja jaunu termiņu, kas beidzas 2006. gada 25. janvārī, lai minētā dalībvalsts izpildītu savus pienākumus, kas izriet no Lēmuma 1999/509.
- 75 Tādējādi ir jāuzskata, ka minētā lēmuma 3. pantā paredzētais termiņš tika aizstāts ar termiņu, kas izriet no 2005. gada 16. decembra vēstules, līdz ar to šis pēdējais termiņš ir atbilstošs, lai izvērtētu pienākumu neizpildi, ko šajā lietā apgalvo Komisija (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/Belģija, 28. punkts; iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/Polija, 50. punkts, un 2012. gada 28. jūnija spriedumu lietā Komisija/Grieķija, 31. punkts).
- 76 No tā izriet, ka, lai izvērtētu apgalvoto neizpildi šīs tiesvedības ietvaros, Tiesai ir jāizvērtē fakti un tiesiskā situācija, kāda tā bija 2006. gada 25. janvārī, un ka līdz ar to atbilstošais datums šajā lietā ir krietni vēlāks nekā tas, saistībā ar kuru ir pasludināts iepriekš minētais 2002. gada 2. jūlija spriedums lietā Komisija/Spānija.
- 77 Šajos apstākļos nevar tikt pamatoti apgalvots, ka šai tiesvedībai un tiesvedībai, kurā pasludināts iepriekš minētais spriedums lietā Komisija/Spānija, ir viens un tas pats priekšmets.
- 78 Gluži kā ir atgādināts šī sprieduma 67. un 68. punktā, attiecīgo divu lietu priekšmetu identiskums tādā ziņā, ka tie abi attiecas uz vienu un to pašu faktu un tiesisko situāciju, ir viens no obligātajiem nosacījumiem, lai pirmajam tiesas nolēmuma būtu *res judicata* spēks attiecībā pret izskatāmo lietu.

79 Līdz ar to iebilde par nepieņemamību, ko izvirzījusi Spānijas Karaliste un kas izriet no *res judicata* spēka, kurš ir saistīts ar iepriekš minēto 2002. gada 2. jūlija spriedumu lietā Komisija/Spānija, ir jānoraida.

Par lietas būtību

Lietas dalībnieku argumenti

- 80 Komisija pārmet Spānijas Karalistei to, ka tā nav īstenojusi pasākumus, kuri ietver Lēmuma 1999/509 izpildi saistībā ar prettiesiskā atbalsta, kas piešķirts *Indosa*, atgūšanu.
- 81 Lai gan šis uzņēmums tika atzīts par maksātnespējīgu 1994. gadā, šie atbalsti neesot ne no tā atgūti, ne ierakstīti šī uzņēmuma parādu sarakstā.
- 82 Turklāt *Indosa* darbība esot tikusi turpināta, lai gan bija tā maksātnespējas pasludināšana; iesākumā to veicis pats *Indosa*, pēc tam tā veikta ar tam pilnībā piederošas meitassabiedrības *CMD* starpniecību. Turklāt *Indosa* aktīvu nodošana esot veikta nepārskatāmi un nepakļaujot to konkurencei.
- 83 Saistībā ar *CMD*, sabiedrību, kas pēc tam arī tika atzīta par maksātnespējīgu, Komisija uzskata, ka Spānijas iestādes arī nav atguvušas prettiesisko atbalstu no šī uzņēmuma un ka tās arī nav ierakstījušas prasījumu par šī atbalsta atgūšanu prasījumu sarakstā minētā uzņēmuma maksātnespējas procedūras ietvaros.
- 84 Turklāt pēc *CMD* darbības beigšanas konkurētspējas priekšrocība, kas izriet no prettiesisko atbalstu saņemšanas, esot turpinājusi pastāvēt par labu *Euskomenaje*, uzņēmumam, ko izveidojuši bijušie *CMD* darbinieki, lai turpinātu darbību, ko līdz tam veikusi *Euskomenaje*. Tas viss liekot uzskatīt, ka šī darbība atkal no jauna ir ļāvusi apiet pienākumus, kas izriet no sabiedrības, kura saņēmusi prettiesiskos atbalstus, likvidācijas, jo *CMD* aktīvu nodošana *Euskomenaje* notika bez publiskošanas un bez atlīdzības.
- 85 Taču Spānijas Karaliste uzskata, ka tā ir veikusi visus tās rīcībā esošos pasākumus, lai nodrošinātu Lēmuma 1999/509 izpildi.
- 86 Šajā ziņā Spānijas Karaliste norāda, ka, pirmkārt, saistībā ar prasījuma ierakstīšanu sakarā ar attiecīgo prettiesisko atbalstu atgūšanu *CMD* maksātnespējas procedūras ietvaros Basku zemes autonomā kopiena šajā ziņā ir veikusi virkni darbību.
- 87 Otrkārt, saistībā ar subsidētās darbības veikšanu Spānijas Karaliste atzīst, ka tā ir notikusi *CMD* telpās ar *Euskomenaje* starpniecību. Tomēr šī dalībvalsts uzskata, ka tā ir veikusi nepieciešamo, lai izbeigtu šo darbību.
- 88 Treškārt, saistībā ar *CMD* aktīvu pārdošanu Spānijas Karaliste uzskata, ka, norādot uz 2011. gada 17. novembra spriedumu lietā C-496/09 Komisija/Itālija (Krājums, I-11483. lpp.), ka, lai izpildītu pienākumu atgūt atbalstu, kas ir prettiesisks un nesaderīgs ar kopējo tirgu, ir pietiekami ierakstīt prasījumu sarakstā prasījumu par attiecīgā atbalsta atgūšanu, līdz ar to šī atbalsta saņēmēja aktīvu pārdošana par tirgus cenu vairs nav obligāta.
- 89 Visbeidzot, Spānijas Karaliste apgalvo, ka publiskie kreditori nav varējuši paātrināt *CMD* likvidāciju, jo tā notiek tiesneša uzraudzībā un saskaņā ar procedūru, kas paredzēta attiecīgajos valsts tiesību aktos. Dažādas grūtības, kas ir neatkarīgas no Spānijas Karalistes gribas, esot izskaidrojums kavējumiem šīs likvidācijas gaitā. Piešķirto atbalstu neatgūšanas cēlonis esot tas, ka attiecīgie uzņēmumi ir maksātnespējīgi.

Tiesas vērtējums

- 90 Vispirms ir jāatgādina, gluži kā Tiesa ir vairākkārt nospriedusi, ka nelikumīgi piešķirta atbalsta apturēšana, to atgūstot, ir loģisks iznākums konstatējumam par tā nelikumību (tostarp skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/Polija, 54. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 91 Līdz ar to dalībvalstij, kas ir lēmuma par nelegālā atbalsta atgūšanu adresāte, atbilstoši LESD 288. pantam ir jāveic visi atbilstošie pasākumi, lai nodrošinātu minētā lēmuma izpildi. Ir jānotiek efektīvai pienākošos summu atgūšanai, lai tiktu novērsts konkurences kropļojums, kuru izraisa konkurētspējas priekšrocība, ko sniedz nelikumīgais atbalsts (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/Polija, 55. un 56. punkts).
- 92 Turklāt saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 14. panta 3. punktu nelikumīga atbalsta atgūšana, kas ir noteikta ar Komisijas lēmumu, gluži kā tas izriet no minētās regulas 13. apsvēruma, ir jāveic tūlīt un saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts likumos paredzētajām procedūrām, ja vien tās nodrošina tūlītēju un efektīvu minētā lēmuma izpildi; šāds nosacījums atspoguļo efektivitātes principa, kas paredzēts Tiesas judikatūrā, prasības (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/Polija, 59. punkts, un 2012. gada 29. marta spriedumu lietā C-243/10 Komisija/Itālija, 36. punkts).
- 93 Lai novērtētu izskatāmās prasības pamatotību, ir svarīgi pārbaudīt, vai attiecīgā nelikumīgā atbalsta summas uzņēmums saņēmējs ir atmaksājis paredzētajā termiņā.
- 94 Vispirms ir jākonstatē, ka Tiesā izskatāmais strīds attiecas vienīgi uz atbalstu, kas piešķirts *Indosa* un kas atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu Lēmumā 1999/509.
- 95 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru attiecīgais datums, lai piemēroti LESD 108. panta 2. punkta otro daļu, ir tas, kas ir lēmumā, ar kuru tiek apstrīdēta neizpilde, vai attiecīgajā gadījumā tas, kuru Komisija ir paredzējusi vēlāk (tostarp skat. iepriekš minēto 2012. gada 28. jūnija spriedumu lietā Komisija/Grieķija, 31. punkts).
- 96 Kā jau ir ticis norādīts šī sprieduma 74.–76. punktā, šajā lietā attiecīgais datums ir tas, kurā beidzies Komisijas 2005. gada 16. decembra vēstulē norādītais termiņš, proti, 2006. gada 25. janvāris.
- 97 Šajā lietā nav strīda par to, ka šajā pēdējā minētajā datumā nelikumīgie atbalsti, kas piešķirti *Indosa*, nebija atgūti no šī uzņēmuma. Turklāt ir jākonstatē, ka nekāda minētā atbalsta summa, kas norādīta Lēmumā 1999/509, līdz tiesas sēdei šajā lietā nav atgūta.
- 98 Šāda situācija ir acīmredzami nesaderīga ar attiecīgās dalībvalsts pienākumu panākt efektīvu maksājamo summu atgūšanu un ir tūlītējas un efektīvas minētā lēmuma izpildes pienākuma pārkāpums.
- 99 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru ir arī tas, ka vienīgā aizsardzība, uz kuru var atsaukties dalībvalsts tādas prasības par pienākumu neizpildi gadījumā, kuru ir cēlusi Komisija, pamatojoties uz LESD 108. panta 2. punktu, ir absolūta neiespējamība pareizi izpildīt Komisijas lēmumu par attiecīgā atbalsta atgūšanu (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/Polija, 69. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 100 Tomēr šajā lietā Spānijas Karaliste nav minējusi absolūtu izpildes neiespējamību.
- 101 Katrā ziņā ir svarīgi atgādināt, ka, pirmkārt, nosacījums par absolūtu izpildes neiespējamību nav izpildīts, ja dalībvalsts atbildētāja Komisiju tikai informē par juridiskajām, politiskajām vai praktiskajām grūtībām lēmuma izpildē, neveicot nekādas reālas darbības, lai atgūtu atbalstu no attiecīgajiem uzņēmumiem, un nepiedāvājot Komisijai nekādus alternatīvus lēmuma īstenošanas risinājumus, ar kuriem šīs grūtības varētu pārvarēt, un ka, otrkārt, apgalvotās iekšējās problēmas, kas radušās saistībā ar Komisijas lēmuma izpildi, nevar attaisnot to, ka šī dalībvalsts neizpilda pienākumus, kas tai izriet no Savienības tiesību aktiem (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/Polija, 70. un 72. punkts).

- 102 Šajos apstākļos paskaidrojumi, kurus sniegusi minētā dalībvalsts savai aizstāvībai un kuri ir balstīti uz iekšēja rakstura grūtībām, nekādā veidā nevar tikt akceptēti, lai attaisnotu Lēmuma 1999/509 neizpildi.
- 103 Saistībā ar apstākli, kuru izvirzījusi Spānijas Karaliste un saskaņā ar kuru *Indosa*, tāpat kā tā pārņēmēja *CMD*, tika atzīta par maksātnespējīgu, un tāpēc, ka attiecīgā atbalsta atgūšana ir neiespējama aktīvu neesamības dēļ, ir jānorāda, ka, ja nelikumīgi izmaksātais atbalsts ir jāatgūst no maksātnespējīga uzņēmuma vai uzņēmuma, kam piemēro maksātnespējas procedūru, kuras mērķis ir pārdot aktīvus un dzēst pasīvus, Tiesa ir vairākkārt ir nospriedusi, ka tas, ka uzņēmumiem ir grūtības vai tie ir maksātnespējīgi, neietekmē atgūšanas pienākumu (skat. iepriekš minēto 2012. gada 11. decembra spriedumu lietā Komisija/Spānija, 71. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 104 Pastāvīgā judikatūra arī ir tāda, ka agrākās situācijas atjaunošana un konkurences izkropļošanas, kas radusies nelikumīgā atbalsta piešķiršanas dēļ, izbeigšana principā var tikt panākta, reģistrējot prasījumu sarakstā tādu prasījumu, kas attiecas uz attiecīgā atbalsta atgūšanu (skat. iepriekš minēto 2012. gada 11. decembra spriedumu lietā Komisija/Spānija, 72. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 105 Šajā lietā nav strīda par to, ka attiecīgajā datumā, 2006. gada 25. janvārī, nelikumīgie atbalsti nebija attiecīgi ierakstīti.
- 106 Ņemot vērā attiecīgās lietas īpatnības, kā arī lietas dalībnieku iesniegtos argumentus, turklāt ir jāprecizē, ka, pretēji Spānijas Karalistes apgalvotajam, pat ja prasījums saistībā ar attiecīgajiem atbalstiem būtu bijis ierakstīts prasījumu sarakstā noteiktajā termiņā, šīs formalitātes veikšana pati par sevi nebūtu bijusi pietiekama, lai izpildītu pienākumu izpildīt Lēmumu 1999/509 un novērst konkurences kropļojumu, kas izraisīts ar šī atbalsta saņemšanu.
- 107 Gluži kā Tiesa ir vairākkārt norādījusi, prasījuma par attiecīgā atbalsta atgūšanu ierakstīšana prasījumu sarakstā ļauj izpildīt atgūšanas pienākumu vienīgi tad, ja gadījumā, kad valsts iestādes nevarētu pilnībā atgūt atbalsta summu, maksātnespējas procedūras rezultātā notiktu nelikumīgā atbalsta saņēmēja uzņēmuma likvidēšana, t.i., tā darbības galīga izbeigšana (skat. iepriekš minēto 2012. gada 11. decembra spriedumu lietā Komisija/Spānija, 104. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 108 Šajā lietā tomēr ir redzams, ka ne tikai *Indosa* nebija vēl likvidēts 2006. gada 25. janvārī, bet ka turklāt tā darbība tika turpināta ar *CMD*, pēc tam ar *Euskomenaje* starpniecību.
- 109 Ja nelikumīgā atbalsta saņēmējs uzņēmums ir kļuvis maksātnespējīgs un ir izveidota sabiedrība, lai turpinātu daļu no šī maksātnespējīgā uzņēmuma darbības, šīs darbības turpināšana, neesot attiecīgajam atbalstam pilnībā atgūtām, var turpināt izraisīt konkurences izkropļojumus, kurus izraisījusi konkurētspējas priekšrocība, kura šai sabiedrībai ir bijusi tirgū salīdzinājumā ar tās konkurentiem. Tādējādi no šādas jaunizveidotas sabiedrības var, ja tai turpina būt šāda priekšrocība, tikt prasīts atmaksāt attiecīgo atbalstu. Tā tas ir it īpaši gadījumā, ja ir pierādīts, ka šī sabiedrība saglabā faktisku konkurētspējas priekšrocību saistībā ar šo atbalstu, it īpaši, ja tā iegūst likvidējamās sabiedrības aktīvus, nesamaksājot atlīdzību, kas atbilst tirgus nosacījumiem, vai ja ir pierādīts, ka šādas sabiedrības izveidošanas sekas ir minētā atbalsta atgūšanas apiešana. Konkrētāk, tā tas ir gadījumā, ja ar cenas, kas atbilst tirgus nosacījumiem, samaksāšanu nebūtu pietiekami, lai neitralizētu konkurētspējas priekšrocību, kas izriet no nelikumīga atbalsta saņemšanas. Turklāt iepriekš minētos apsvērumus neatspēko iepriekš minētais 2011. gada 17. novembra spriedums lietā Komisija/Itālija, ko izvirza Spānijas Karaliste (iepriekš minētais 2012. gada 11. decembra spriedums lietā Komisija/Spānija, 106. un 108. punkts).
- 110 Šajā ziņā ir svarīgi uzsvērt, ka šajā lietā Spānijas Karaliste noteiktajā termiņā nav īstenojusi nekādus pasākumus, lai atgūtu attiecīgo nelikumīgo atbalstu.

- 111 Pirmkārt, Basku zemes autonomais apgabals vienīgi 2010. gada 3. decembrī iesniedza lūgumu, lai prasījumu sarakstā tiek ierakstīta prasījuma daļa par attiecīgo nelikumīgo atbalstu atgūšanu *CMD* maksātspējas procedūras ietvaros. Turklāt, gluži kā izriet no iepriekš minētā 2012. gada 11. decembra sprieduma lietā Komisija/Spānija 23. un 73. punkta, šajā ziņā paziņotais atbalsts attiecas uz atbalstu, kas atzīts par nelikumīgu Lēmumā 91/1, bet šis strīds attiecas uz atbalstu, uz kuru attiecas Lēmums 1999/509.
- 112 Otrkārt, vienīgi minētais autonomais apgabals 2001. gada 3. martā iesniedza pieteikumu Bilbao *Juzgado de lo Mercantil n° 2*, lai tiktu apturēta *Euskomenaje* darbība, kas notiek *CMD* telpās.
- 113 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāsecina, ka Spānijas Karaliste nevar pamatoti apgalvot, ka ir izpildījusi Lēmumu 1999/509, līdz ar to Komisijas celtā prasība ir jāuzskata par pilnībā pamatotu.
- 114 Rezultātā ir jākonstatē, ka, noteiktajā termiņā neveicot pasākumus, kuri vajadzīgi, lai nodrošinātu Lēmuma 1999/509 izpildi, kas attiecas uz *Indosa*, Spānijas Karaliste nav izpildījusi LESD 288. panta ceturtajā daļā, kā arī minētā lēmuma 2. un 3. pantā paredzētos pienākumus.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 115 Atbilstoši Reglamenta 138. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija ir prasījusi piespriež Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā šai dalībvalstij spriedums ir nelabvēlīgs, jāpiespriež Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

- 1) **noteiktajā termiņā neīstenodama pasākumus, kas nepieciešami, lai izpildītu Komisijas 1998. gada 14. oktobra Lēmumu 1999/509/EK par atbalstu, ko Spānija ir piešķirusi *Magefesa* grupai un tās pārņēmējiem saistībā ar uzņēmumu *Industrias Domésticas SA*, Spānijas Karaliste nav izpildījusi LESD 288. panta ceturtajā daļā, kā arī minētā lēmuma 2. un 3. pantā paredzētos pienākumus;**
- 2) **Spānijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

[Paraksti]